

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9212/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Урбанизам и изградња Лесковац“ са седиштем у Лесковцу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Сандра Рајковић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4388/2023 од 20.12.2023. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4388/2023 од 20.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4388/2023 од 20.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 8812/2020 од 23.08.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 833.698,67 динара са законском затезном каматом од 09.12.2011. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.908,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4388/2023 од 20.12.2023. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу одлуке о главном потраживању и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу одлуке о камати тако што је тужиоцу на досуђени износ од 833.698,67 динара досуђена законска затезна камата почев од 24.11.2014. године до исплате, а одбијен је захтев за досуђење законске затезне камате за период од 09.12.2011. године до 23.11.2014. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ дуг, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова донете су применом релевантних одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревизијски наводи којима се заправо указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка не могу бити предмет оцене јер се посебна ревизија не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3 ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Преиначење одлуке о камати није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП пошто је преиначена одлука о споредном потраживању (члан 28. ЗПП).

Тужилац је тужбу ради дуга поднео 24.11.2014. године, а вредност предмета спора је 833.698,67 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**